

نشست علمی تخصصی هنر، معماری و شهرسازی عصر پنجشنبه‌ها

محل برگزاری: سالن اجتماعات مهندسين مشاور هرم پی

زمان: پنجشنبه ۲۷ تیرماه ۱۳۹۲

عنوان: نقد فیلم ونیز

سخنرانان و اعضای پنل: آقای شهریار سیروس، آقای مهندس فریبرز جبارنیا، آقای دکتر محمدمهدی محمودی

نشست دارای دو قسمت نمایش فیلم و سخنرانی بود و پس از آن با پرسش و پاسخ توسط اعضای پنل، خاتمه یافت. چکیده ای از سخنرانی ها به قرار زیر است:

سخنران اول آقای شهریار سیروس، محور صحبت‌های وی، جریان شکل‌گیری شهر ونیز و آستانه دوران طلایی ونیز بود. وی نکاتی را درباره هنر و معماری ایتالیا مطرح کرد که به این قرار است: "هیچ کشوری به اندازه ایتالیا در انتقال مفهوم یا زیبایی‌شناسی آنتیک به جهان بعد از خودش و انتشارش در تمام دنیا سهیم نیست. ایتالیا دارای دو مکتب هنری فوق‌العاده مهم بوده که یکی مکتب ونیز و دیگری فلورانس است که تا به امروز نیز ادامه دارد. با اینکه نقاشی و مجسمه‌سازی در ونیز جایگاه خاصی دارد اما به دلیل بافت اقلیمی خاصی که ونیز دارد معماری هنر برتر آن است" وی در ادامه گفت: "شروع تحول اصلی ونیز با فردی به نام مارکوپولو بود. محصولی که او در سفرهایش با خود به همراه آورد، غیر از طلا، فرهنگ بود و کم‌کم ونیز به یک مرکز تجاری بسیار ثروتمند و به یک مرکز چند فرهنگی تبدیل شد." نکته دیگری که او به آن اشاره کرد این بود که "اساس شکل‌گیری شهر و شهرسازی ونیز، شهرسازی گوتیک است. ولی در ونیز چیزی که می‌بینیم گوتیکی است که نشانه‌ها و سمبل‌های عربی و بیزانس در آن دیده می‌شود. که به دلیل آن روابط اقتصادی است که با شرق برقرار می‌کند. نکته جالب دیگر، ساختارهای معماری ونیز است که به خاطر کمبود زمین بسیار تو در تو و متراکم است و پنجره‌های متراکم و دارای ضریب دریافت نور محدود دارد که باعث شد تکنیکی را ابداع کنند که بوسیله ذره بینی، نور را به داخل خانه منعکس کرده و جلوه نورانی درخشانی را در داخل خانه‌ها ایجاد می‌کرد". وی در ادامه در مورد سیاست و اقتصاد ونیز مواردی را مطرح کرد و درباره آتش‌سوزی ونیز در ۱۵۱۴ و ساختن دوباره آن و تغییر سبک ونیز از گوتیک به کلاسیک توضیحاتی را داد.

وی در مورد چندی از معماران و نقاشان ونیزی توضیحاتی داد از جمله درباره "میکل آنژ" گفت: "او در دوران اوج معماری و نقاشی خود، اعتقاد به رنگ که یک معقوله فردی است، داشت. و معتقد بود که آن چیزی که انسان را به یک هنرمند تبدیل می‌کند قابلیت طراحی اوست". وی همچنین نکاتی را راجع به "تیسین" مطرح کرد و گفت: "او بزرگترین نقاش فلورانس بوده و ۴ کار عمده انجام داد: "تکنیک رنگ روغن را جهانی کرد، سایه را به عنوان یک رنگ تلقی کرد و در نقاشی‌هایش ارتباط بین مخاطب و پرتوها را کم کرد و هنر معماری را به کالای هنری تبدیل کرد." و در ادامه درباره "کازانوا" نیز توضیحاتی داد.

سخنران دوم آقای مهندس فریبرز جبارنیا، وی سخنان خود را با ارائه یک فیلم کوتاه آغاز کرد و راجع به دو سالانه‌های معماری ونیز و اتفاقاتی که در ونیز در ۶۰ تا ۷۰ سال گذشته رخ داده است، مواردی را مطرح کرد. وی در مورد

دو سالانه‌ها اینگونه توضیح می‌دهد که " در سال ۱۸۸۰، یعنی ۱۳۲ سال پیش و نیز تصمیم می‌گیرد ۲ سالانه‌هایی را برگزار کند، و در ابتدا جشنواره‌هایی برای هنرهای تجسمی خود برگزار می‌کند و بعد از چند سال نیز این جشنواره‌ها بین‌المللی می‌شود. در اولین دو سالانه‌ها، تمامی آثار هنری بفروش می‌رسد و شهردار وقت و عده‌ای از هنرمندان تصمیم می‌گیرند که ونیز را به یک شهر توریستی و گردشگری تبدیل کنند. از سال ۱۸۸۰ تا به حال این جشنواره‌ها برای حمایت از هنر پیشرو آن دوران در پارکی که ناپلئون برایشان ساخته بود، شروع به فعالیت کردند و تا به حال جز سال‌های جنگ هر دو سال یکبار برگزار می‌شود. در سال ۱۸۹۵ ساختمان اصلی دو سالانه‌ها با ۱۷ تالار ساخته شد و چند سال بعد که تصمیم بر بین‌المللی شدن گرفتند ساختمانی با ۶۵ تالار ساخته شد. اضافه شدن بخش مستقل معماری نیز از سال ۱۹۸۰ بود". وی در مورد دو سالانه‌های بعد از سال ۲۰۰۰ را به اختصار توضیحاتی داد و مواردی را درباره اسامی روسا و شعارهایشان و بحث‌ها و موضوعات دو سالانه‌ها بیان کرد.